

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/54/2021
Identifikačné číslo spisu: 8020200414
Dátum vydania rozhodnutia: 31. marca 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:8020200414.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: A. F. - Club Hotel OLYMPIA, miesto podnikania: Partizánska 684/80, 058 01 Poprad, IČO: 14 285 410, právne zastúpený JUDr. Marek Radačovský, advokát, so sídlom Žriedlová 3, 040 01 Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 100806459/2020 zo dňa 24.04.2020, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/42/2020 - 241 zo dňa 14.01.2021, takto

r o z h o d o l :

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k.: 1S/42/2020 - 241 zo dňa 14.01.2021 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie.

II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnej sťažnosti odkladný účinok n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

I.
Konanie pred správnymi orgánmi

1. Daňový úrad Prešov ako príslušný správca dane rozhodnutím č. 102928828/2019 zo dňa 17.12.2019 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) vyrubil žalobcovi rozdiel dane v sume 3.152,51 Eur na dani z pridanej hodnoty za mesiac jún 2014 podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (ďalej aj „Daňový poriadok“).

2. Žalovaný ako odvolací orgán prvostupňové rozhodnutie potvrdil rozhodnutím č. 100806459/2020 zo dňa 24.04.2020 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie žalovaného“).

II.

Konanie na krajskom súde

3. Žalobca sa správnou žalobou podanou na Krajský súd v Prešove domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a vrátenia veci správcovi dane na ďalšie konanie. Žalobca okrem iných žalobných bodov (nesprávne označenie žalobcu, neuvedenie sídla správcu dane, nezákonné vykonanie svedeckých výpovedí zamestnancov žalobcu, nesprávnosť a vnútorná rozpornosť záverov žalovaného vyvodzovaných z vykonaného dokazovania) poukázal na nesprávny procesný postup žalovaného týkajúci sa doručovania napadnutého rozhodnutia. Žalobca uviedol, že dňa 01.05.2020 doručil správcovi dane elektronický návrh na prerušenie daňového konania. Tento návrh bol podaný na základe ustanovenia § 8 ods. 1 zákona č. 67/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach vo finančnej oblasti v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Zákon o mimoriadnych opatreniach COVID-19“), v zmysle ktorého sa daňové konania prerušujú na žiadosť daňového subjektu odo dňa nasledujúceho po dni podania žiadosti do skončenia pandémie. Podľa žalobcu sa teda daňové konanie prerušilo odo dňa 02.05.2020 do skončenia pandémie. Napriek uvedenému mu však žalovaný dňa 09.05.2020 doručil napadnuté rozhodnutie, čím podľa žalobcu porušil ustanovenie § 8 ods. 1 Zákona o mimoriadnych opatreniach COVID-19 a uložil žalobcovi povinnosti v prerušenom konaní. V uvedenom postupe žalovaného videl žalobca podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej, čo je dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žiadosť žalobcu o prerušenie daňového konania bola doručená v čase, keď už napadnuté rozhodnutie bolo expedované, avšak ešte nebolo doručené žalobcovi. Preto žalovaný oznámil žalobcovi listom zo dňa 27.05.2020, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 04.06.2020, že rozhodnutia žalovaného, ktoré boli žalobcovi doručené po prerušení konania, má považovať za bezpredmetné a že po pominutí mimoriadnej situácie mu tieto rozhodnutia budú doručované opätovne v súlade s Daňovým poriadkom. Žalovaný preto považuje doručenie napadnutého rozhodnutia dňa 09.05.2020 za neúčinné a má za to, že napadnuté rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť. Na základe uvedeného navrhol žalovaný žalobu ako predčasne podanú zamietnuť.

5. Žalobca v následnom vyjadrení uviedol, že žalobu nepovažuje za predčasne podanú a že žiaden list žalovaného, ktorý bol označený ako oznámenie, nie je spôsobilý negovať účinky rozhodnutia žalovaného, ktorého náležitosti ako aj postup pri vydávaní upravuje Daňový poriadok.

6. Krajský súd sa po preskúmaní veci stotožnil s názorom žalovaného a uznesením č. k. 1S/42/2020 - 241 zo dňa 14.01.2021 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“ alebo „uznesenie krajského súdu“) žalobu odmietol ako predčasne podanú s poukazom na § 98 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“), keďže lehota na jej podanie ešte nezačala plynúť.

7. Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia zosumarizoval skutkový stav ohľadne doručovania rozhodnutia žalovaného tak, že žalovaný expedoval napadnuté rozhodnutie žalobcovi dňa 27.04.2020, pričom podľa pripojenej doručky bolo žalobcovi rozhodnutie neúspešne doručované dňa 29.04.2020 a 30.04.2020, preto bola zásielka od 30.04.2020 uložená na pošte do 09.05.2020, kedy si ju žalobca prevzal. Dňa 01.05.2020 však žalobca podal návrh na prerušenie daňového konania podľa §8 ods. 1 Zákona o mimoriadnych opatreniach COVID-19, na základe ktorého došlo k prerušeniu daňového konania od 02.05.2020 do momentu skončenia obdobia pandémie.

8. Krajský súd konanie žalovaného nepovažoval za nezákonné, pretože žalovaný napadnuté rozhodnutie expedoval žalobcovi dňa 27.04.2020, teda ešte v čase, kedy daňové konanie prerušené nebolo, a teda v čase expedovania neporušil nijaké zákonné ustanovenia. Avšak keďže napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi doručené až dňa 09.05.2020, teda v čase prerušenia daňového konania, nemožno takéto doručenie považovať za účinné, pretože v čase prerušenia daňového konania nemožno vykonávať procesné úkony s poukazom na § 61 ods. 3 Daňového poriadku. Taktiež počas prerušenia daňového konania neplynú lehoty upravené v Daňovom poriadku, pričom na účinné doručenie

rozhodnutia sa vyžaduje okrem iného aj plynutie lehôt upravených v Daňovom poriadku. Keďže na rozhodnutie sa hľadá ako keby nebolo doručené, podľa krajského súdu má táto skutočnosť za následok, že nemohla nastať ani právoplatnosť napadnutého rozhodnutia.

9. Krajský súd na základe uvedeného dospel k záveru, že žaloba bola súdu doručená predčasne, nakoľko dvojmesačná lehota na jej podanie začína podľa SSP plynúť od doručenia napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy, k čomu v uvedenom prípade ešte účinne nedošlo, pretože na doručenie rozhodnutia počas prerušeného daňového konania nemožno hľadiť ako na úkon vyvolávajúci právne účinky. Krajský súd podotkol, že žalovaný bude po skončení obdobia pandémie povinný opätovne doručovať napadnuté rozhodnutie žalobcovi podľa ustanovení Daňového poriadku tak, aby sa na toto doručenie viazali právne účinky.

III.

Konanie na kasačnom súde

10. Proti napadnutému uzneseniu podal žalobca, ako sťažovateľ, kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a j) SSP. Navrhol, aby kasačný súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa názoru žalobcu krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a žaloba bola nezákonne odmietnutá. Taktiež žiadal, aby kasačný súd priznal jeho kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

11. Žalobca v kasačnej sťažnosti namietal, že žalovaný zásadným spôsobom porušil procesné predpisy a ustanovenie § 8 ods. 1 Zákona o mimoriadnych opatreniach COVID-19, lebo v daňovom konaní voči žalobcovi vykonával úkony, t. j. doručoval napadnuté uznesenie napriek tomu, že daňové konanie bolo odo dňa 02.05.2020 prerušené. Podľa žalobcu došlo pri postupe žalovaného k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

12. Žalobca v kasačnej sťažnosti namietol nesprávne právne závery krajského súdu, ktoré krajský súd vyvodil, keď tvrdil, že nedošlo k účinnému doručeniu napadnutého rozhodnutia žalovaného, a preto bola žaloba podaná predčasne. Žalobca poukázal na to, že správca dane začal viesť exekúciu a vydal výkaz nedoplatkov, exekučnú výzvu i rozhodnutie o zriadení záložného práva, kam zahrnul i daňový nedoplatok vymáhaný na základne napadnutého rozhodnutia žalovaného. Dátum právoplatnosti a vykonateľnosti (splatnosti) v týchto dokumentoch správca dane stanovil na 25.05.2020, teda 15 dní od doručenia napadnutého rozhodnutia, čo podľa žalobcu preukazuje, že doručenie napadnutého rozhodnutia dňa 09.05.2020 počas prerušenia daňového konania správca dane považuje za účinné a napadnuté rozhodnutie za právoplatné.

13. Podľa žalobcu napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v zmysle § 63 ods. 9 Daňového poriadku, pretože (i) jednak bolo žalobcovi doručené, pričom samotná skutočnosť doručenia je nesporná, a (ii) jednak ho nie je možné napadnúť odvolaním, čo je jasne uvedené v poučení obsiahnutom v napadnutom rozhodnutí. V nadväznosti na to žalobca tvrdil, že aj všeobecnú správnu žalobu podal včas v súlade s § 180 ods. 2 a § 181 ods. 1 SSP.

14. Žalobca ďalej poukázal na to, že „prípis“ žalovaného, ktorým mu žalovaný oznámil, že na doručenie napadnutého rozhodnutia nemá prihliadať, pretože mu ho bude doručovať znova, zákonom nepredpokladaný nie je a takýto prípis nie je spôsobilý negovať účinky vydaného rozhodnutia žalovaného.

15. Napokon žalobca namietal, že krajský súd nerozhodol o jeho návrhu na priznanie odkladného účinku žaloby.

16. Žalovaný podal vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti, v ktorom navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú. Poukázal na to, že jeho rozhodnutie bolo expedované ešte pred prerušením daňového konania, a preto k porušeniu procesných predpisov nedošlo. Samotné prevzatie rozhodnutia žalobcom dňa 09.05.2020 považoval za neúčinné, o čom aj listom žalobcu upovedomil, čím konal len v jeho prospech. K otázke, že takáto forma listu nie je predpokladaná právnymi predpismi uviedol, že mimoriadna situácia, ku ktorej došlo v súvislosti s pandémiou COVID-19, si vyžaduje aj mimoriadne riešenia. Podľa jeho názoru prišlo k doručeniu bez toho, aby nastal účinok takéhoto doručenia, právoplatnosť. Žalovaný rozhodnutie s rovnakým obsahom doručoval 23.10.2020, pričom na toto doručenie sa podľa názoru žalovaného viaže právoplatnosť. Žalovaný tiež nesúhlasil s návrhom na priznanie odkladného účinku. Poukázal na to, že síce správca dane vychádzal v exekučnom konaní z premisy, že k doručeniu rozhodnutia žalovaného prišlo 09.05.2020, avšak k náprave malo prísť v odvolacom konaní a s návrhom žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti nesúhlasil.

IV.

Právny názor kasačného súdu

17. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky začal vykonávať svoju činnosť odo dňa 01.08.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky odo dňa 01.08.2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 1.8.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola pôvodne predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky a bola jej pridelená sp. zn. 4Sžfk/54/2021. Od 01.08.2021 je na konanie v tejto veci príslušný Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Vec bola náhodným výberom pridelená kasačnému senátu 1S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol pod pôvodnou spisovou značkou.

18. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP preskúmal napadnuté uznesenie, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. S poukazom na § 462 ods. 1 SSP kasačný súd rozhodol, že uznesenie krajského súdu zrušuje a vec vracia krajskému súdu na ďalšie konanie tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

19. Primárnou úlohou kasačného súdu bolo posúdiť, či krajský súd postupoval správne, keď žalobu proti rozhodnutiu žalovaného odmietol ako predčasne podanú z dôvodu, že počas prerušenia daňového konania nedošlo k účinnému doručeniu rozhodnutia žalovaného žalobcovi, od ktorého sa odvíja lehota na podanie správnej žaloby. Kľúčovou otázkou bolo, či prerušenie daňového konania znemožňovalo, aby rozhodnutie žalovaného expedované ešte pred týmto prerušením, mohlo byť žalobcovi účinne doručené po tomto prerušení, a to na účely posúdenia včasnosti podania správnej žaloby a zaručenia prístupu k súdu v špecifickom období trvania pandémie, počas ktorej bol prijatý Zákon o mimoriadnych opatreniach COVID-19 umožňujúci osobitnú formu prerušenia daňového konania.

20. Podľa § 181 ods. 1 SSP: „Fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.“

21. Podľa § 61 ods. 5 Daňového poriadku: „Ak je daňové konanie prerušené, lehoty podľa tohto zákona neplynú.“

22. Podľa § 63 ods. 1 Daňového poriadku: „Ukladať povinnosti alebo priznávať práva podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu možno len rozhodnutím, ktoré musí byť doručené podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.“

23. Podľa § 63 ods. 9 Daňového poriadku: „Doručené rozhodnutie, proti ktorému nemožno podať odvolanie, je právoplatné.“

24. Podľa § 74 ods. 7 Daňového poriadku: „Proti rozhodnutiu odvolacieho orgánu nemožno podať odvolanie [...]“

25. Podľa §8 ods. 1 Zákona o mimoriadnych opatreniach COVID-19: „Daňové konanie sa prerušuje na žiadosť daňového subjektu odo dňa nasledujúceho po dni podania žiadosti do skončenia obdobia pandémie.“

26. Podľa §2 ods. 3 Zákona o mimoriadnych opatreniach COVID-19: „Na účely opatrení podľa [...] § 8 až 12, [...] sa obdobie pandémie považuje za skončené 30. septembra 2020 [...]“

27. Kasačný súd zistil, že v obdobných veciach žalobcu (sťažovateľa) proti žalovanému už rozhodoval, a to v konaní sp. zn. 4Sžfk/55/2021, 8Sžfk/56/2021 a 1Sžfk/83/2021, kedy kasačnú sťažnosť žalobcu proti uzneseniu krajského súdu o odmietnutí žaloby považoval za dôvodnú, uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. V uvedených prípadoch krajský súd uznesením takisto odmietol žalobu podanú žalobcom proti rozhodnutiu žalovaného podľa § 98 ods. 1 písm. c) SSP z dôvodu, že bola podaná predčasne a lehota na jej podanie v čase rozhodovania správneho súdu ešte nezačala plynúť, nakoľko počas prerušenia daňového konania na základe Zákona o mimoriadnych opatreniach COVID-19 nemohlo dôjsť k účinnému doručeniu rozhodnutia žalovaného žalobcovi. Možno preto konštatovať, že skutkové a právne okolnosti v týchto veciach sú obdobné prejednávanejmu prípadu.

28. Podľa § 464 ods. 1 SSP: „Ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.“

29. Kasačný súd nižšie cituje časť odôvodnenia z uznesenia Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 1Sžfk/83/2021 zo dňa 23.02.2022 a odôvodnenie primerane dopĺňa textom príznačným pre prejednávanú vec (v hranatých zátvorkách).

30. „Kasačný súd sa v intenciách sťažnostných bodov zameril na posúdenie, či existujú okolnosti brániace meritórnemu prerokovaniu žaloby. Vychádzal pritom z okolností posudzovaného prípadu, ktoré považoval za výnimočné, keďže spadali do obdobia pandémie, ktoré pre verejnú moc ako aj subjekty, ktoré jej podliehajú, priniesli neočakávané a nepredvídateľné situácie. V posudzovanom prípade to konkrétne znamenalo možnosť daňových subjektov požiadať o prerušenie daňového konania, ktoré následne nastalo priamo zo zákona. Cieľom tohto opatrenia bola ochrana daňového subjektu pred výkonom štátnej moci za situácie, kedy bol objektívne sťažený prístup k orgánom verejnej moci, právnej pomoci či inej odbornej pomoci a pod.“

31. Kasačný súd považoval za nesporné, že žalovaný síce vydal a expedoval napadnuté rozhodnutie v prebiehajúcom konaní, v priebehu doručovania rozhodnutia žalovaného však sťažovateľ využil možnosť podľa § 8 ods. 1 zákona č. 67/2020 Z. z. a požiadal o prerušenie daňového konania, ktoré nastalo s účinnosťou od 2. mája 2020. Následne si však sťažovateľ rozhodnutie na pošte prevzal, preukázateľne sa s ním oboznámil a doručenie nespochybňoval. V kasačnej sťažnosti, aj vo vyjadrení z 8. novembra 2020 (reakcia na vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti), sťažovateľ opakovane uvádzal, že doručenie nepovažoval za sporné. Žalovaný však mal pochybnosť o tom, či počas prerušenia konania bolo možné rozhodnutie účinne doručiť, a preto zvolil postup, ktorý považoval v danej situácii za najmenej zasahujúci do práv sťažovateľa, pričom ho informoval o svojom postoji a o opätovnom doručovaní.

32. Tieto okolnosti kasačný súd vyhodnotil tak, že ochranu, o ktorú sťažovateľ požiadal návrhom na prerušenie daňového konania, a ktorá by mu privodila benefit v podobe spočívania lehôt a dočasného upustenia od vykonávania úkonov žalovaného, už zrejme nepovažoval za potrebnú. Zároveň, keďže napadnuté rozhodnutie bolo žalovaným vydané, expedované, žalovaný ním bol viazaný. Ak by ho aj žalovaný opakovane neskôr doručoval, mohlo by ísť iba o doručovanie tej istej verejnej listiny. Nastala teda situácia, kde existovalo rozhodnutie, ktoré už žalovaný nemohol zmeniť, s ktorým sa sťažovateľ preukázateľne oboznámil a dožadoval sa jeho prieskumu na súde. Spornou otázkou zostalo, či platná právna úprava bráni meritórnemu preskúmaniu správnej žaloby tak, ako uzavrel správny súd.

33. Kasačný súd si je vedomý, že Daňový poriadok ani iný právny predpis explicitne neupravuje situáciu, či, resp. aké úkony je možné robiť počas prerušeného konania. Kasačný súd však poukazuje na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej prerušenie konania v zásade (štandardne) nezasahuje do subjektívnych práv účastníka konania práve preto, že je spojené s nemožnosťou vykonávania ďalšieho procesného postupu (mutatis mutandis napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 726/2016 zo dňa 25. októbra 2016). Vychádzajúc zo samotného zmyslu prerušenia konania, v danej situácii navyše na žiadosť daňového subjektu, ako aj z náhľadu Ústavného súdu Slovenskej republiky, však možno vyvodiť požiadavku na obmedzenie aktivity správcu dane počas prerušeného konania voči daňovému subjektu s cieľom jeho dočasnej ochrany pred výkonom verejnej moci.

34. Zároveň kasačný súd dáva do pozornosti základný princíp, na ktorom je postavené správne súdnictvo v SR - na princípe generálnej klauzuly je v správnom súdnictve poskytovaná ochrana tzv. verejným subjektívnym právam, patriacim fyzickým a právnickým osobám a ich verejným právom chráneným subjektívnym záujmom, pokiaľ tomu nebránia zákonom zakotvené prekážky. Zároveň, ako uvádza aj odborná spisba cit: „Ustanovenie § 2 ods. 2 SSP je odzrkadlením čl. 46 ods. 2 Ústavy SR a v ňom obsiahnutého práva na súdnu ochranu poskytovanú správnymi súdmi. V tomto previazaní treba vidieť aj preferenciu takého výkladu Správneho súdneho poriadku, pri ktorom sa prípadne nejasné alebo viacerými spôsobmi vyložiteľné ustanovenia zákona budú aplikovať spôsobom umožňujúcim prístup k správne súdnemu súdu. Len takýto výklad totiž možno považovať za ústavne konformný (čl. 152 ods. 4 Ústavy SR) a súladný so základnými princípmi Správneho súdneho poriadku (Správny súdny poriadok, 1. vydanie, BARICOVÁ, FEČÍK, ŠTEVČEK, FILOVÁ A KOL.). Cieľom je zabezpečenie súdnej ochrany pred výkonom verejnej moci a prístupu k súdu v čo najširšej miere.

35. Kasačný súd poukazuje aj na ust. § 98 ods. 1 písm. c) SSP, podľa ktorého cit: „Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná predčasne a lehota na jej podanie v čase rozhodovania správneho súdu ešte nezačala plynúť.“

36. V zmysle citovaného ustanovenia je možnosť odmietnutia správnej žaloby viazaná na kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to (i) predčasné podanie žaloby a (ii) nezačatie plynutia lehoty na podanie žaloby v čase rozhodovania správneho súdu. Predčasnosť podania správnej žaloby má tak povahu odstrániteľnej (odpadnuteľnej) prekážky konania a sankcionovateľná odmietnutím správnej žaloby je len za predpokladu, že v čase rozhodovania správneho súdu trvá, resp. nemožno očakávať jej odstránenie v najbližšom období (teda nedošlo ani k začatiu plynutia lehoty na podanie žaloby). Inými slovami, „ak správny súd skúmajúc procesné podmienky konania (§ 97) zistí, že žaloba bola podaná predčasne a žalobcovi ešte ani nezačala plynúť lehota na jej podanie, musí rozhodnúť o odmietnutí žaloby. Ak však zistí, že žaloba bola síce podaná predčasne, teda v momente jej podania osobne do podateľne súdu, elektronicky, či podaním na prepravu ešte lehota neplynula, ale následne už plynúť začala alebo uplynula, musí o nej ďalej konať. Táto podmienka predstavuje ďalší benefit pre žalobcu, ktorého účelom je umožniť súdny prieskum aj pri „hre okolností“ súvisiacich s doručovaním rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy.“ (Správny súdny poriadok, 1. vydanie, 2017 BARICOVÁ, FEČÍK, ŠTEVČEK, FILOVÁ A KOL.). Uvedené ustanovenie podľa kasačného súdu v intenciách princípov, na ktorých je postavené správne súdnictvo, opäť zdôrazňuje povinnosť zabezpečiť prístup k súdu a prerokovať žalobu, ak prekážka predčasnosti po podaní žaloby opadne.

37. Aplikujúc toto ustanovenie na prerokovaný prípad, kasačný súd konštatuje, že aj keby podanie žaloby v nadväznosti na prevzatie napadnutého rozhodnutia dňa 9. mája 2020 mohlo byť považované za predčasné, prekážka predčasnosti odpadla buď dňom 30. septembra 2020 (skončenie pandémie podľa § 2 ods. 3 zákona č. 67/2020 Z. z. pre účely opatrení podľa § 8 až § 12 zákona č. 67/2020 Z. z., teda vrátane prerušenia daňového konania) alebo najneskôr realizáciou opätovného doručovania rozhodnutia žalovaného, teda podľa vyhlásení žalovaného dňa 23. októbra 2020. O žalobe správny súd rozhodoval dňa 4. februára 2021 [v prejednávanej veci 14. januára 2021], t.j. v čase, kedy už konanie prerušené nebolo, mohli nastať účinky doručenia, resp. nastúpili účinky druhého doručenia rozhodnutia žalovaného. Lehota na podanie správnej žaloby proti rozhodnutiu žalovaného preto v danom čase už plynula.

38. Na základe týchto úvah kasačný súd uzatvára, že hoci daný prípad možno považovať za neštandardný, vychádzajúc z potreby zabezpečiť prístup k súdu a z vôle prejavenej samotným sťažovateľom, treba uprednostniť meritórne preskúmanie žaloby. Naopak, poskytovanie „ochrany“ sťažovateľovi v podobe oddiaľovania meritórneho prerokovania žaloby v tomto prípade neobstojí a prieči sa princípom, na ktorých je postavený SSP.

39. Vyššie uvedené skutočnosti vedú kasačný súd k záveru, že napadnuté uznesenie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a teda trpí vadou podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

40. Pre úplnosť kasačný súd dodáva, že mu nie je známe, prečo správny súd nerozhodol o návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa § 185 SSP, napriek tomu, že sťažovateľ podal spolu so žalobou aj takýto návrh. Kasačný súd pripomína, že je povinnosťou súdov rozhodnúť o každom procesnom návrhu podanom účastníkom konania a najmä je jeho povinnosťou akýkoľvek svoj zvolený procesný postup odôvodniť. Správny súd si túto povinnosť v predmetnom konaní nesplnil.

41. K návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti kasačný súd uvádza, že v zmysle § 447 ods. 2 SSP sa odkladný účinok kasačnej sťažnosti vzťahuje výlučne na právne účinky uznesenia správneho súdu. Takýto odkladný účinok nemá vplyv na rozhodnutia orgánov verejnej správy.

42. Uznesením správneho súdu sa nezmenila doterajšia situácia žalobcu. Priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti smerujúceho výlučne k pozastaveniu účinkov napádaného uznesenia správneho súdu by tak neprinieslo žiadnu zmenu v sťažovateľovom postavení. Z tohto dôvodu kasačný súd rozhodol o odkladnom účinku spôsobom, ktorý vyjadril vo výroku tohto uznesenia.

43. V súlade s princípom hospodárnosti konania vyjadrenom v § 5 ods. 7 SSP kasačný súd rozhodol jedným uznesením o podanej kasačnej sťažnosti a aj o návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti.“

44. Po vyhodnotení kasačných námietok sťažovateľa kasačný súd konštatuje, že napadnuté uznesenie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP) a z toho dôvodu ho kasačný súd zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie (§ 462 ods. 1 SSP). Návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti kasačný súd nevyhovel a tento preto zamietol (§ 447 ods. 1 a 2 v spojení s § 188 SSP). Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude žalobu ako podanú v lehote nanovo posúdiť a vecne preskúmať. Krajský súd tiež rozhodne o návrhu sťažovateľky o priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

45. Podľa § 467 ods. 3 SSP o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne krajský súd.

46. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.